

Maria Chrzęszczowa

Fotografka. Urodziła się w 1913 roku w rodzinie warszawskich przemysłowców, jako córka Marii z domu Gebethner i Józefa Pfeiffra. Do rodziny Pfeiffrow należała konstancińska willa Dworek Polski.

Maria z fotografią zetknęła się podczas nauki w dwuletnim pomaturalnym Liceum Fotograficznym w Warszawie. W 1934 roku wyszła za mąż za Michała Chrzęszcza, posiadacza w majątku ziemskiego w Rudzach pod Krakowem. Wojnę spędziła w Warszawie, pracując w zakładzie Foto Greger. Podczas wojny spłonęły niemal wszystkie jej przedwojenne fotografie. Tuż po zakończeniu walk w marcu 1945 roku wróciła wraz z dziećmi do Konstancina i zamieszkała z rodziną. W tym samym czasie zaczęła wraz z Zofią Chomętowską dokumentować zniszczenia i odradzające się życie Warszawy. Część zrobionych wówczas fotografii weszła w skład prezentowanej w 1945 roku wystawy pt. „Warszawa oskarża”. Następnie dokumentowała obóz koncentracyjny w Auschwitz, Wrocław, Jelenią Górę i Kłodzko. Po powrocie do Warszawy, aż do połowy lat 70. pracowała w zawodzie fotografki, m. in. w Polskiej Agencji Prasowej. W latach 1953–1974 prowadziła pracownię fotografii w Katedrze Architektury Polskiej Politechniki Warszawskiej. Od 1952 roku była członkiem ZPAF. Zmarła w 1979 roku.

Z 1947 roku pochodzi kilkanaście zdjęć Konstancina zrobionych przez Marię Chrzęszczową m.in. z przedstawieniami restauracji "Casino", Parku Zdrojowego, plaży nad Jeziorką, stynnej kolejki wilanowskiej oraz zalanych wodą ulic podczas mającej wówczas miejsce niewielkiej powodzi.